

De Commissie van Beroep voor het Protestants- Christelijk Basis-, Speciaal- en Voortgezet Speciaal Onderwijs

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

C., appellant,
gemachtigde: mr. R.R. Haitsma, voorheen mr. C.A. Winnubst,

tegen

de **Stichting voor Speciaal Onderwijs** * te * (hierna: de Stichting of het bestuur),
verweerster,
gemachtigde: mr. M.W.A. Scholtes.

1. De procedure

Appellant heeft bij beroepschrift d.d. 4 augustus 2008, met bijlagen, beroep ingesteld tegen het besluit van de Stichting d.d. 25 juni 2008. Namens het bestuur is een verweerschrift, met bijlagen, d.d. 30 september 2008 ingediend.

Het beroep is ter zitting van de Commissie van Beroep d.d. 8 oktober 2008 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellant met zijn gemachtigde, de gemachtigde van verweerster en mevrouw S., personeelsadviseur bij de Stichting.

2. De feiten

2.1. Appellant, geboren op 1 juli 1960, is sinds 1 oktober 2000 als schoolassistent in dienst bij de Stichting in het kader van de In- en Doorstroomregeling (hierna: ID). Appellant is inmiddels in vaste dienst aangesteld.

2.2. Bij besluit van 25 juni 2008 is appellant met ingang van 1 augustus 2008 voor de duur van een jaar in het risicodragend deel van de formatie (hierna: rddf) geplaatst.

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellant stelt, dat hij ten onrechte met ingang van 1 augustus 2008 in het rddf is geplaatst. Hij voert daartoe aan dat hij gelet op de lengte van zijn dienstverband het

gerechtvaardigd vertrouwen mocht hebben dat zijn dienstverband zou worden voortgezet ondanks gemeentelijke wijziging van het gemeentelijk subsidiebeleid. Het is appelland gebleken dat de subsidie in het kader van de ID-regeling in kleine stapjes wordt afgebouwd. Appelland heeft geen inzicht in de grootte en de snelheid van die afbouw, maar hij betwist dat thans reeds een noodzaak bestaat hem in het rddf te plaatsen. Voorts betwist appelland dat sprake is geweest van een zorgvuldige en evenwichtige belangenafweging, gezien het gegeven dat appelland reeds 7 jaar in dienst is, naar behoren heeft gefunctioneerd en het feit dat verweerster een grote werkgever is, waarbij 14 scholen met 17 locaties zijn aangesloten. Het is de vraag of rddf-plaatsing niet simpel is te vermijden door het aanbieden van een reguliere functie aan appelland. Appelland brengt voorts naar voren dat op 1 februari 2008 bij De M*, een vestiging waaraan appelland als hulpconciërge verbonden was, na pensionering van de conciërge, een externe kracht is aangenomen. Weliswaar was toen nog niet bekend dat de gemeente de ID-subsidie zou afbouwen, maar het is de bedoeling dat ID-medewerkers, zoals uit de naam is af te leiden, na verloop van tijd doorstromen naar regulier werk. Appelland heeft vanaf 2000 als assistent van de vertrekkende conciërge gewerkt en heeft nimmer vernomen dat hij zijn werk niet naar behoren zou verrichten. Appelland was dan ook de aangewezen persoon om de op 1 februari 2008 vertrekkende conciërge op te volgen.

Appelland stelt voorts dat een ontslag pas aan de orde kan zijn, nadat appelland een jaar is geplaatst in het rddf. Voorzover het besluit van 25 juni 2008 tevens is bedoeld als een besluit tot ontslag, kan het voor dat deel volgens appelland geen stand houden. Appelland verzoekt verder om een vergoeding van de gemaakte proceskosten.

Ter zitting heeft appelland nog het volgende naar voren gebracht. Appelland is in beroep gegaan tegen het bestreden besluit. Daarom dient zijn beroep ontvankelijk verklaard te worden. Verder wijst appelland op de omstandigheid dat het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (hierna: OCW) onlangs te kennen heeft gegeven geld beschikbaar te zullen stellen voor 2500 extra conciërges op de basisschool. Het is de vraag in hoeverre dit gevolgen heeft voor appelland.

3.2. Verweerster voert verweer en brengt het volgende naar voren. Appelland is benoemd in het kader van de Regeling ID. Op grond van deze regeling ontvangt verweerster van de gemeente Amsterdam een persoonsgebonden loonkostensubsidie. Verweerster is ten aanzien van haar ID-medewerkers geconfronteerd met gewijzigd subsidiebeleid van de gemeente Amsterdam over de periode 2007-2010. Deze beleidswijziging is onder meer gericht op de intensivering van de afbouw van de ID-regeling van de gemeente Amsterdam die zij na het stopzetten van de Landelijke subsidieregelingen nog heeft doorgezet. Het besluit van de gemeente Amsterdam kan als gevolg hebben dat de subsidie terzake de loonkosten van een of meerdere ID-medewerkers met ingang van 1 augustus 2009 stopt. Verweerster heeft geen of onvoldoende financiële middelen om in dat geval de betrokken ID-medewerker in dienst te houden. Verweerster heeft in het tweede kwartaal van 2008 tezamen met andere schoolbesturen in Amsterdam met de gemeente overleg gehad over aanvullende subsidie per schooljaar 2009/2010. Het resultaat van dit overleg is vooralsnog niet positief geweest. Als gevolg van het besluit van de gemeente Amsterdam heeft

verweerster besloten de 13 medewerkers die werkzaam zijn op basis van de ID-regeling met ingang van 1 augustus 2008 op te nemen in het rddf. Indien de gemeente de subsidieregeling voor een specifieke medewerker beëindigt of anderszins zodanig wijzigt dat verweerster de medewerker niet uit reguliere middelen kan bekostigen, ziet verweerster zich alsdan genoodzaakt een ontslagbesluit conform artikel 3.8 van de CAO te nemen. Het besluit van 25 juni 2008 van verweerster dient aldus niet te worden gelezen als een ontslagbesluit in de zin van de CAO, maar als een vooraankondiging dat ontslag aan de orde kan zijn indien het gewijzigde beleid van de gemeente Amsterdam leidt tot wijziging van de persoonsgebonden subsidie van appellant.

Verweerster is van mening dat een aan het ontslag voorafgaande rddf-plaatsing van een ID-functie niet is vereist. Verweerster heeft dan ook enkel om appellant de nodige facilitering te kunnen aanbieden besloten om tot rddf-plaatsing over te gaan. Omwille van de werkgelegenheid van appellant is verweerster derhalve tot rddf-plaatsing overgegaan. Naar de mening van verweerster dient appellant – gezien het specifieke doel van de rddf-plaatsing en uitspraken van de Commissie van Beroep terzake – niet-ontvankelijk te worden verklaard in zijn beroep.

Indien de Commissie van Beroep aanleiding ziet het beroep van appellant inhoudelijk te behandelen, brengt verweerster het volgende tegen het door appellant gestelde in als verweer. De functie van appellant maakt geen deel uit van de structurele formatie. Het feit dat de benoeming van appellant inmiddels geldt als voor onbepaalde tijd, is in deze niet relevant. Na het besluit van de gemeente de ID-regeling te wijzigen heeft verweerster aan alle ID-medewerkers haar besluit tot plaatsing in het rddf kenbaar gemaakt. Juist door appellant onverplicht in het rddf te plaatsen, handelt verweerster als goed werkgever. Rddf-plaatsing geeft ruimte en middelen om het komende schooljaar te onderzoeken of appellant kan doorstromen naar een reguliere baan binnen of buiten de organisatie van verweerster. Appellant heeft op de functie van conciërge gesolliciteerd terwijl hij ziek was. Verweerster heeft appellant niet benoemd in deze functie, omdat hij niet beschikt over de juiste capaciteiten en vaardigheden voor deze functie. De functie van conciërge is een zelfstandige functie waaraan hogere eisen worden gesteld dan de huidige functie van appellant. Hoewel verweerster begrip heeft voor de gevoelens van appellant, doen deze niets af aan de noodzaak en rechtmatigheid van de rddf-plaatsing. De rddf-plaatsing houdt geenszins in dat verweerster de betekenis van de functie en het werk van appellant miskent of anderszins onderschat. Verweerster erkent het nut van de ID-banen in het onderwijs, maar waar de loonkostensubsidie voor deze functies ophoudt, ontstaat een groot financieel probleem.

Verweerster heeft jegens appellant niet onzorgvuldig gehandeld, zodat er geen reden bestaat om eventuele kosten voor rechtsbijstand van appellant te vergoeden. Bovendien bestaat voor eventuele juridische kosten geen rechtsgrond en is het reglement van de Commissie van Beroep hiertoe geen regeling opgenomen.

Ter zitting heeft verweerster voorts verklaard nog niet bekend te zijn met de voorwaarden met betrekking tot de geldtoelage van het Ministerie van OCW voor extra conciërges. Voor

zover verweester in de toekomst gebruik zou kunnen maken van nieuwe subsidiemogelijkheden, zal bezien moeten worden of appellant in aanmerking komt voor de alsdan beschikbare (reguliere) functie.

4. De beoordeling

4.1. De Commissie van Beroep stelt vooreerst vast dat het bestuur met het bestreden besluit de functie van appellant met ingang van 1 augustus 2008 voor de duur van een jaar in het rddf heeft geplaatst en dat het bestreden besluit uitdrukkelijk niet als een opzegging van de arbeidsovereenkomst conform artikel 3.8 van de CAO PO geldt.

4.2. De Commissie van Beroep volgt verweester niet in haar betoog dat appellant in zijn beroep niet-ontvankelijk verklaard dient te worden. Het bestreden besluit betreft een besluit waartegen beroep kan worden ingesteld bij de Commissie van Beroep. Aangezien appellant aan de ontvankelijkheidsvereisten van artikel 2 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie van Beroep heeft voldaan, zal hij in zijn beroep worden ontvangen. De omstandigheid dat een aan een ontslag uit een ID-functie voorafgaande rddf-plaatsing niet vereist is, maakt het voorgaande niet anders.

4.3. De Commissie van Beroep ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of het bestuur bij het nemen van het bestreden besluit al of niet kon overgaan tot plaatsing van de functie van appellant in het rddf met ingang van 1 augustus 2008.

4.4. De Commissie van Beroep is van oordeel, dat stopzetting of vermindering op vastgestelde termijn van gemeentewege van de subsidiëring van de loonkosten, voor het bestuur, bij gebleken gebrek aan andere financiële middelen, grond kan opleveren tot plaatsing van de betreffende functie in het rddf.

4.5. Door het bestuur is in het verweerschrift en ter zitting aannemelijk gemaakt dat het op het moment, waarop het besluit werd genomen, geen andere middelen had om op termijn voortzetting van de ID-baan van appellant te bekostigen en dat ook geen verwachting bestond dat het bestuur over dergelijke middelen zou komen te beschikken. De vraag of het bestuur thans voldoende onderneemt om ervoor te zorgen dat appellant doorstroomt of uitstroomt naar een andere baan is op zichzelf relevant maar komt in deze procedure welke de rddf-plaatsing betreft niet aan de orde, maar komt eerst aan de orde bij de beoordeling van een eventueel ontslag.

4.6. De Commissie van Beroep is dan ook van oordeel dat de beslissing tot plaatsing in het rddf in stand dient te worden gelaten. Het vorenstaande brengt mee, dat het beroep ongegrond wordt verklaard.

4.7. Ten aanzien van het verzoek van appellant tot een proceskostenveroordeling overweegt de Commissie van Beroep als volgt. Nog afgezien van het feit dat het beroep van appellant ongegrond wordt verklaard, voorziet de wet en in het verlengde daarvan het Huishoudelijk

Reglement van de Commissie van Beroep niet in de mogelijkheid om tot een proceskostenveroordeling over te gaan. Gelet op het voorgaande, gaat de Commissie van Beroep dan ook aan het verzoek van appellant voorbij.

5 . De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart het beroep tegen het besluit van 25 juni 2008 van het bestuur ongegrond.